

ת"פ 37259/10 - מדינת ישראל נגד יעקב אוחנה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 37259-10-15 מדינת ישראל נ' אוחנה

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב אוחנה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההיליכים

- הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות גידול סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - "פקודת הסמים") וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רשא לפקודת הסמים.
- בכתב האישום יוחס לנאשם כי ביום 15.10.14 גידל בשלושה חדרים בדירה בה התגורר, סמים מסוכנים מסווג קנבים במשקל כולל של 24.15 ק"ג וכן החזיק לשם כך בכלים לרבות גופי תאורה, שנאים, מערכת השקיה, מאורר ואוהל לייבוש הסמים.
- צוין כי הנאשם לא חלק בתשובהו לאישום על אף שגידל את הסמים הנזכרים בכתב האישום, אך טען שעשה כן לצורך שימושו האישי בסם. לא התקיימה פרשת תביעה אלא הוגש כל חומר החקירה בהסתכמה ואילו מטעם הנאשם העיד מומחה שהגיע חוות דעת בדבר כמות הסם שנית להפיק בסופו של דבר מהשיטלים שנמצאו בדירת הנאשם. בכך ביקש הנאשם להראות שמשקל זה נמור יחסית ומתוייש עם טענותו בדבר שימוש עצמי. הנאשם עצמו לא העיד.

- בהתຽת הדיון דחיתי את טענת הנאשם וקבעתי כי משקלם של הצמחים (מעל 24 ק"ג) ומספרם (-100), בצוירוף אמרתו במשפטה (כי ציפה לקבל כחミשה ק"ג של פרחים ולמכור "חלק"), אינם מתויישים כלל ועיקר עם אפשרות שמדובר בגידול שמטרתו שימוש עצמי בלבד, וכי הנسبות מתוישות דווקא עם

עמוד 1

מטרה מסחרית.

לאור לכך קבעתי כי:

"לא עליה בידי ההגנה להוכיח (בוודאי שלא במאזן הסתברויות) ... שמדובר בנסיבות מיוחדות המתיישבת לפחות כל קושי עם שימוש עצמי, גם כאשר הנאשם לא העיד. בהתאם ניתן לומר, אפוא, שהנ帀טם לא הצליח לשכנע ברמה הנדרשת (מאזן הסתברויות) כי מטרתו בגידול הסמים הייתה שימושו האישי בלבד". (פסקה 33 להכרעת הדין).

5. אציג כי גם שוכתב הנאשם לא ציין מושם מה מספרם של השטיילים, קבעתי בהכרעת הדין שמדובר בכ-100 שטיילים וציינתי כי ניתנה לנ帀טם הזדמנות סבירה להתגונן בפני אפשרות שעובדה זו תקבע בהכרעת הדין, כאמור בסעיף 184 לחס"פ (סעיף 10 להכרעת הדין). לאור כך, מדובר בנסיבות שהוכחה כנדרש במסגרת שלב בירור האשמה (סעיף 40יב' לחוק העונשין) וניתן לעשות בה שימוש במסגרת גזר הדין.

תסקירות שירות המבחן

6. לבקשתו, הופנה הנאשם לשירות המבחן. מהتسקיר עלה כי הנאשם בן 36 רוק המתגורר לבדו ומוצי בקשרים טובים עם משפחתו הגרעינית. הנאשם שירת כלוחם מג"ב, אך בהמשך הגיע נגדו כתוב אישום בשל מעשה אלימות בו היה שותף במהלך השירות. הנאשם נשבט (בבית משפט אזרחי) ודינו נגזר בשנת 2014 למאסר מוגנה. בין היתר עזב הנאשם את הארץ והשתקע בארץות הברית שם שהה כעשר עד אשר חזר ארצها בשנת 2015 סמוך למועדו בגין העבירה הנוכחת. במסגרת תקופת שהייתו בתנאים מוגבלים במסגרת תיק זה, שולב הנאשם ביחידת לטיפול בתמיכיות וציוויל כי הוא הגיע לכל המפגשים ומסר בדיקות שتنתקיות. בהתייחסותו לעבירה בה הורשע ציוויל הנאשם כי ביקש לגדל את הסמים לשימושו האישי וזאת על מנת לטפל בכאב ראש מהם הוא סובל. כאן המקום להציג כי ניתן להזכיר על כך שירות המבחן לא נתן לבו לכך שגרסה זו עומדת בסתרה לקביעות בהכרעת הדין. הנאשם מסר לשירות המבחן גרסה עובדתית שונה לחלוין מזו שנקבעה בהכרעת הדין ומהמלצתה ניתנה על בסיס גרסה זו. חוסר תשומת לב זו מצביע רק שמדובר בדברים זה הتسקיר ניתן על בסיס נתונים עובדיתיים בלתי נוכנים וחבל. כך או אחרת, על בסיס מערכת עובדיות זו, התרשם שירות המבחן שבבסיס העברות לא עמדו נורמות וערכיהם עבריניים, אלא רצון "לקוצר דרך" במשמעותו היפיזים ולהתמכרותו והמליץ להעמיד את הנאשם בבדיקה לצורך 140 שעות של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם הנועצה בנסיבות הסם שנתפסה (24.15 ק"ג); כמות השטיילים (100 שטיילים); ולכלים הרבים ששימשו לגידול. נטען כי מדובר בתופעה נפוצה בעת האחרונה המשלבת לרוב אנשים "נורמטיביים". לאור כך ניתן שיש לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 חודשים

מاسر בפועל ל-24 חודשים מאשר בפועל. בהתייחסו לעונש הראו שיש להטיל על הנאשם, ציין ב"כ המשימה כי לאור נתוני החובבים של הנאשם, יש להטיל עליו עונש מאשר בתחום המתחם וזאת לצד מאשר על תנאי, קנס ופסילת רישון נהיגה.

8. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום וניהל את ההליך רק לעניין השאלה אם המטרה הייתה לשימוש עצמי. הסגנור לא התיחס למתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם, אך ביקש批准 את המלצות שירות המבחן לאור עברו הקל של הנאשם, נסיבותיו האישיות והאמור בתסקיר.

9. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם ציין כי רוב שנות בוגרותו השתמש בסמים, במיוחד בתקופה הארוכה בה שהוא באלה"ב. הנאשם ניצל את הזדמנות לחלק על האמור בהודעותיו במשפטה וטען שמדובר לא השתמש במילה "למכור" אלא לכל היתר אמר "لتת". ציין כי החקירה מתועדת בוידאו ולאור טענה זו שבתי ועינתי בדיסק החקירה (ת/14 חקירת חשוד מיום 15/10/16, חלק שני) ובדקה 08:30 ניתן לשמוע כי הנאשם אומר בምפור לחוקר כי כוונתו בין היתר הייתה גם למכור את התוצרת.

דין והכרעה

10. כדי, מאז תיקון 11 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתוב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם. בנסיבות עניינוברי שמדובר במתחם ענישה אחד הכלול את שתי העבירות בהן הורשע הנאשם.

11. **הערכיים המוגנים בבסיס העבירה:** בנוגע לסמים מכליה כל חלקה טובה בחברה. על נזקי הבריאותים והכלכליים, אין צורך להזכיר מילים (ע"פ 03/2011 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4998/95 קרדוטס נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), 769). אזכור רק שהצורך בשם, מוליד מספר נזקי משנה וביהם נזקים לגוף של המשמש בשם, ובעקיפין גם לשлом הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת למכנו. מעגל הקסמים: סמים - עבירות רכוש - סמים, מוכר לכל העוסקים בתחום ואין צורך להרחיב בנושא.

12. נסיבות הקשורות ביצוע העבירה:

א. התכוון שקדם לביצוע העבירה - נסיבות ביצוע העבירה מלמדות בבירור על תכוון מוקדם, שהתבטאה בהצעות בכליים מתאימים לצור גידול השטילים. מדובר בשיטת גידול משוכלתת יחסית שיש בה להיעיד על השקעה מחשבתית וכספית לא מבוטלת.

ב. הנזק שנגרם וכן שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - כמוות הסמים שגידל הנאשם משמעותית ביותר. מדובר בכ-100 שתילים אשר שקלו במועד התפיסה מעלה 24 ק"ג. מדובר בכמות משמעותית וממנה יש להסיק את הנזק שהיה צפוי באם היה עליה בידי הנאשם להחדיר לשוק" את הסמים שגידל.

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - בהכרעת הדין דחיתתי את טענת הנאשם לפיה גידל את הסמים לשימושו האישי בלבד. מסקנה זו נלמדה לא רק מהיקף הסמים שאינם מתישב עם שימוש עצמי בלבד, אלא אף בדבריו של הנאשם עצמו בחקירותיו במשטרתו. כמו כן ברוי לכל כי "מי שגדל סם בكمויות כלשהי עליו שאיננו מתקoon רק לשימוש עצמו" (עפ"ג 12819-11-15 מדינת ישראל נ' בן צבי 16.12.15). דברים אלו נאמרו ביחס למי שגידל 9 שתילים בלבד ועניןינו הוא בכ-100 שתילים כך שהדברים יפים מכוח קל וחומר. לאפשרות הסקת מסקנות בדבר כוונת העבריין מನסיבות החזקת הסם והכמות, ראו למשל: דנ"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל (29.1.08); (ת"פ (хи) 4720/02 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל 16.5.05); השופט עמיהת). לאור כך, ברוי שמדובר, בין היתר, בעבירה כלכלית ובכוונה להפקת רוח כימי. אצין כי לאור מחירו הגבוה של סם הקנבים בתקופה זו העומד על כ-100 ל"ל לכל גRam לצרכן הקצה (והדברים ידועים היטב לכל העוסקים במלאה לאור כתבי האישום הרבים המוגשים בנושא) ברוי לכל שהרוווח לו מקווה אדם המגדל בביתו סמים במשקלים כה גבוהים, הוא רב.

ד. ודוק: לא התעלמתי מכך שבכתב האישום לא נטען שהנ帀ן גידל את הסמים על מנת להפיק רווח. כמו גם לא התבקשה הכריזו כסוגר סמים (סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים). עם זאת, אין בכך למנוע מבית המשפט לקבוע כנסיבה חמיריה שכן זו הסיבה בಗינה בוצעה העבירה. כפי שציינתי לעיל, במקרה זה נשמעו ראיות הצדדים וקבעתי בהכרעת הדין כי הנאשם לא גידל את הסמים לשימוש עצמו,قطעניתו, אלא כוונתו הייתה למוכר את התוצרת (למצער חלקה). לאור כך מדובר בנסיבות שנקבעה במסגרת שלב בירור האשמה כנדרש בסעיף 40' לחוק העונשין. יתרה מזו, נסיבה מעין זו אינה אלא הסקת מסקנה הגיונית מהעובדות הגולמיות וכידוע "מתן MERCHANTABILITY" לעובדות באופן זה אין שמעו יצירת עובדות חדשות או מתן משמעות מחודשת לעובדות - אלא מדובר בתהילה הלוגי של גזירת ממצאים והסקת מסקנות מהעובדות שהוכחו או שהוסכמו, כפי שנוהגים לעשות בבית המשפט חדשות לבקרים" (דנ"פ 623/16 אישיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל 8.2.16)). דוגמא ברורה לכך היא בהסקת מסקנה בדבר תכנון מוקדם, אשר לרוב אינה נזכרת במפורש בעבודות כתוב האישום, אלא מוסקת באופן תDIR מהנסיבות. ראו בהקשר זה דברים שציין בית המשפט המחויזי בעניין דומה:

"התמונה המצטירת היא של "מיזם עסק" משוכלל, מתוכנן עד לפרט האחרון, תוך

שהמשיבים מוכנים להשיקו בו כסף רב ומהשבה רבה. אין צורך לומר כי התכונן וההשקעה הכספיות מעידים על החלטתם הנוחשה של המשיבים ל��וץ את הפירות מאותו "ميزם" ולהגיע עד השלב האחרון. השלב האחרון משמעו אפשרות להוציא את הסמים אל השוק, ולמכור אותם ברוח כספי ניכר. לשיטتنا, התכונן המדויק נ' הוא נסיבה מחמירה מעין כמותה.." (עפ"ג 46738-09-14 מדינת ישראל נ' צקבאשווili (31.12.14)).

13. **מדיניות הענישה:** הענישה המוטלת בעבירות מסווג זה משתנה מקרה ל מקרה והוא תלוי בין היתר בכמות הסם (מספר השתילים והמשקל) ובנסיבותו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסוקיר חיובי וכיוצא ב'). עם זאת נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שגדלים סמיים (ראה: עפ"ג 03/03 11220 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); עפ"ג (ו-מ) 10-04-1987 מדינת ישראל נ' אלוני (28.6.2010) וכן עפ"ג (ת"א) 15-11-12819 מדינת ישראל נ' בן צבי (16.12.15) שם נקבע כי:

"לא בכדי הציב המחוקק בצדה של עברת גידול הסם עונש מקסימלי השווה לעונש שמוות על הפטת סם וסחר בסמיים. יש בכך אמירה נורמטיבית לצד אמירה אופרטיבית. מידת החומרה שבגידול סם אינה נופלת מזו של הפטת הסם. [העונש] צריך לעמוד על תקופה שתחילתה במאסר שינוי מאחריו סORG ובריח ולא במאסר שינוי בעבודות שירות".

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוגעת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי דין הבאים:

רעפ"ג 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.13), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל בשל גידול סם מסווג קנביס במשקל כולל של 10 ק"ג.

עפ"ג 2194/14, בן שמעון נ' מדינת ישראל (10.9.14), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והועמד על 20 חודשים מאסר חלף 27 חודשים מאסר בשל שיקולי שיקום. בעניין זה הורשע הנאשם בגידול קנבוס במשקל של 33.5 ק"ג, וב.swaggerות נלוות.

עפ"ג 12-13-49714-12-13 קדשני נ' מדינת ישראל (1.5.14), בו נדחה ערעור נאשם אשר הורשע בגידול קנבוס במשקל העולה על 20 ק"ג. הנאשם נידון ל-10 חודשים מאסר בפועל, חרב תסוקיר חיובי והליך טיפול חיובי בעבר.

עפ"ג 13-20712-03-13 לiran בן רחמים נ' מדינת ישראל (16.5.13), בו נדחה ערעור נאשם אשר הורשע בגידול קנבוס במשקל של 20.581 ק"ג, וב.swaggerות נלוות, ונידון ל-11 חודשים מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה היה צער ונעדך עבר פלילי.

ת"פ (מח' נצ') 47406-05-12 **מדינת ישראל נ' קלופ** (29.11.12), בו נגזרו על הנאשם 30 חודשים מאסר בגין גידול סמים מסווג קנביס במשקל כולל של 24 ק"ג והחזקת של 40 גרם סם מסווג זה. הנאשם היה נעדר עבר פלילי וביצע את המאשימים על רקע שימוש אינטנסיבי בסמים.

עפ"ג 14-09-46738 **מדינת ישראל נ' צקבאשוויל** (31.12.14), בו הוחמר עונשם של הנאשם והועמד על 24 חודשים מאסר, בשל כך שהחזיקו במעבדה בה נמצא 17.86 ק"ג סם מסווג קנבוס. ביחס למתחם הענישה קבע בית המשפט המחווי כי הוא נע בין 18-36 חודשים מאסר.

עפ"ג (חי') 17-05-62171 **אסי יוסף חן נ' מדינת ישראל** (10.7.17), בו נדחה ערעור הנאשם שהוא רשע בגידול 18 שתילים במשקל של 3.85 ק"ג ונידון ל-12 חודשים מאסר. במקרה זה המלצה שירות המבחן הייתה שיקומית Ark בבית המשפט העדיף את עיקרונו ההלמה. אצ"ן כי בית המשפט המחווי ראה כהולם במקרה זה מתחם הענישה הנע בין 8 חודשים מאסר ועד 20 חודשים מאסר.

ת"פ 31325-06-13 **מדינת ישראל נ' בוחבוט** (2.12.13), בו הורשע הנאשם בגידול סם מסוכן מסווג קנבוס במשקל של 15.02 ק"ג וגניבת חשמל. חurf עברו הפלילי הקל, ונסיבות אישיות לא קלות, הוטלו עליו 10 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, נע בין 10 חודשים מאסר בפועל ל-30 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. קביעת עונשו של הנאשם מציבה משני צדי המתרס שיקולים נוגדים. מצד אחד, הנאשם הוא אדם צעיר יחסית שעברו אינו מככיד. שירות המבחן התרשם מאדם חיובי בסיסו ובייש לאור כך לשלבו בהליך טיפולו. מן העבר השני, העבירה אותה עבר הנאשם חמורה ומתחם הענישה ההולם בעניינה מדובר בעבירה בלבד עצמאו. אין לשכך עוד שמדובר בעבירה שהפכה בשנים האחרונות נפוצה מאוד ומספר כתבי האישום המוגשים בנושא עיד. בעניין זה ציין בית המשפט המחווי כי:

"נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסף, גם נפיצה שהרי גלום בה פוטנציאלי סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית וasma עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם.
(עפ"ג 14-07-24376 **אדיה עמר נ' מדינת ישראל** (18.2.15))

16. ביחס לעבירות שהופכות נפוצות נקבע כי "אין זה בלתי סביר כי מקום בו מזהה בית המשפט עליה

משמעותית בפעולות עברינית מסוימת הוא ינקוט בمعנה עוני הולם במסגרת הגשמת אחת מתכליותה המרכזיות של מלאכת גירת הדין - הרתעת היחיד והרתעת הרבים" (ע"פ 3160/2012 **דומוס כריסטיאן נ' מדינת ישראל** (21.4.13)).

17. אך יש להוסיף כי מדובר בעבירה כלכלית (לפחות בחלוקת) שיש בצדה סיכוי לרווח ממשי ומהיר. בעניין זה נקבע כי "עבירות כלכליות נערבות לרוב על ידי נאים רצינאיים המחשבים - במחשבה תחילה, שלא בלטת הרגע ושלא תחת השפעת סמים ואלכוהול - שכר עבירה כנגד הפסדה ... שיקולים אלו ילקחו מן הסTEM בחשבו על ידי מי ששוקלים לבצע עבירות דומות.... בבואהנו לבחון את שאלת עילוותה והצלחתה של ההרתעה, יש להבחן בין עבירות אינסטרומנטליות ורצינאיות - ובכלל זה עבירות כלכליות - לבין עבירות אימפלסיביות הנערבות בלטת הרגע...." (ע"פ 16/1656 **ישעיהו דידוביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (20.3.17)). דעתינו היא שעבירה מסוג זה היא עבירה בה העברי שוקל שיקולי כדיות - הפסד ורווח. אין לשגות ולזהות עבירה זו עם דחף אימפלסיבי הנובע מה צורך בסמים. כאמור, מדובר בעבירה מתוכנתה היטב, שאינה "חדר פעמית" אלא מבוצעת לאורך זמן רב, תוך השקעה يوم יומי של ממון וعمل. הפיתוי להרוווח קל ומהיר שניתן להפיק מגידול של סם בתוך דירה מוסתרת מעין, לצד הקשי שבחשיפת עבירות אלו, מחיב בבחינה קפדנית של העונש ההולם, גם כאשר מדובר באנשים שאינם בעלי דפוס התנהגות עבריניים טיפוסיים.

18. עודין עניינו בענישה אינדיוידואלית המתרכזת בנאש הספציפי ובנותו והשאלה היא אם ראוי בנסיבות המקרא הספציפי לחרוג ממתחם הענישה בשל סיכוי שיקומו של הנאש. אומר כבר עתה כי אני סבור שהזו המקרא המתאים לכך. אນמק עמדתי.

19. אין חולק בדבר החשיבות שבקומם נאש. אין מדובר רק באינטרס של הנאש אלא באינטרס החברה כולה. אדם ששוקם הוא אדם התורם לחברת ומילא שאין פוגע בה. מכאן, החשיבות והמאזן שיש להשكיע לצורך שיקום עברינים והחזירתם למושב. ואולם "יש לחזור ולהבהיר, כי גם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכל, ובצדדים ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.16)). לאור כך, אף אם קיימים עניינו של נאש פלוני סיכוי שיקום ממשיים, אין חובה להעדיף את שיקולי השיקום, בוודאי שלא לחרוג בשל כך ממתחם הענישה, שהרי "בהחלט יתכו מקרים, בהם יתר השיקולים הרלוונטיים לעונש, דוגמת חומרת המעשים או נסיבות ביצועם, לא יצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם, חרף קיומם של סיכוי שיקום גבוהים, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שכן המחוקק נקט בלשון "רשאי" ולא "חייב"." (רע"פ 398/14 **טל ערגי נ' מדינת ישראל** (16.3.14) וראו גם רע"פ 15/1787 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15)).

20. המסקנה לפיה אין להעדיף במקרא זה את שיקולי שיקומו של הנאש מתחדשת לאור מהותה של העבירה ונסיבות ביצועה, אל מול עמדתו של הנאש בפני שירות המבחן וההlixir הטיפולי שuper עד כה. כפי שציינתי לעיל, הנאש ציין בפני שירות המבחן כי ביצע את העבירה לצורך שימוש עצמי בסם וטיפול בכאביו. עדמה זו עומדת בסתריה לדברים שנקבעו בהכרעת הדין וקשה לראות בה משום נטיות אחריות, בוודאי שלא

מלאה. מדובר במעשה במצוור האחוריות ובהסתת הזרקו למקום אחר לחלווטין. לאור כך קשה לקבל את המלצה הتفسיר כמשמעות אופק טיפול נכון ורלוונטי, שהרי היא מבוססת על נתונים שאינם עולמים בקנה אחד עם העבירות בהן הורשע הנאשם. שבו אצין כי ניתן להציג על כך שירותי המבחן לא נתן דעתו לכך שמדובר ה הנאשם בפניו לעומת ממצאים שנקבעו בהכרעת הדיון. כפי שקבעתי לעיל, מדובר בעבירה כלכלית (פחות בחלוקת) שבבסיסה רצון להפיק רוחה תוך הتعلמות מהנסיבות הרעות של תופעת הסמים על כלל הציבור. לאור כך, אין משמעות רבה לעובדה שה הנאשם עבר הליך טיפול הקשור בתמיכות כלשהי, שהרי לא התמכרות זו היא שהביאה לביצוע העבירה. יפים לעניין זה הדברים שציין בית המשפט המ徇וי לאחרונה בעפ"ג (ח') 62171-05-17 אסי יוסף חן נ' מדינת ישראל (10.7.17):

"במיוחד יש להזכיר את העובדה שהעובד שבחן הורשע המערער אין קשרות בהכרח לתמיכות אשר ממנו הוא נגמל (או קרוב להיגמל). אין מדובר למי שביצע את העבירות חלק מההתנהלות שנגזרת מההתמכרות, שאז יש יותר משקל לטיעון לפיו השלמת ההליך הגמiliaה בהכרח תביא לכך שלא תבוצענה עבירות נוספות בעתיד. כאשר העבירות אין גזרות מההתמכרות, יש משקל מוגבל לדבר הצורך בהשלמת הליך הגמiliaה על מנת למנוע עבירות נוספות בעתיד.... מצב דברים זה, כאשר המנע לעבירות הינו כלכלי (פחות ברובו, על פי דברי המערער עצמו), אין קשר הכרחי בין העבירות לבין התמכרות ולכן השיקול השיקומי לגבי הצורך להשלים את הליך הגמiliaה, אינו יכול לגבור על שאר השיקולים. הדברים נכונים הן באשר לאפשרות לסתות לקולא מתחם הענישה והן באשר לאפשרות לגזור את הדיון ברף הנמוך של מתחם הענישה".

21. איני מתעלם מכך שאפשר וה הנאשם נהג לצורך קניביס והתיפול שעבר בשירות המבחן סייע לו להשתחרר מתחומי זו. ככל שכך הדבר, הרי טוב ויפה עשה הנאשם כאשר טיפול בבעיה ממנו סבל. ואולם, מכלול הנתונים במקרה זה אינם מצדיק סטייה מתחם הענישה, וזאת מהኒומוקים שפורטו לעיל. אצין עוד כי נראה שה הנאשם לא היה גלי עם שירות המבחן גם בכך שציין כי כתב האישום בגין עבירות שעבר בעת שירותו הצבאי הוגש נגדו בשנת 2014. מעין במערכת נט המשפט עולה שכותב האישום הוגש בשנת 2000 אך הנאשם עזב את הארץ בעוד המשפט מתנהל וכן הוא הותלה למשך כעשור. רק לאחר ששב הנאשם לחופשה בשנת 2014 הוא נتفس במשטרת הגבולות והובא לדין שاز נגמר דינו. הנאשם לא חשף נושא זה וראיתי אף בכך קושי מסוים, אם כי מובן שאין זה העיקר.

22. סיכומו של דבר, שאיני רואה להעדיף במקרה זה את אינטראס השיקום ולהרוג מתחם הענישה. את העונש יש לגזור כאמור בגדדי המתחם. לצורך כך, אביא בחשבון לטובת הנאשם את עברו הפלילי הקל הכול עבירה אחת בלבד משנת 1999 בעת שירותו הצבאי (וכאמור כתב האישום הוגש בשנת 2000 והדין נגמר בשנת 2014). אביא עוד בחשבון כי הנאשם הוודה בעבודות כתב האישום וניהל את המשפט בנקודה אחת צרה בלבד. לאור כך הוא זכאי להקללה בדומה למי שהוודה בעבודות כתב האישום. כן אביא בחשבון את התרשומות החביבות של שירות המבחן מה הנאשם ואת ההליך הטיפול שעבר אף אם אין בכך להסביר לסתיה מתחם הענישה (ראו בהשוואה עפ" 5718/16 מיכל זהבי נ' מדינת ישראל (21.11.16); עפ" 2194/14, בן שמעון נ' מדינת ישראל (10.9.14)). נתתי דעתך גם לפגיעה שתגרם לניגדים באמ יוטל עליו עונש מאסר. איני מקל בכך ראש והקשאים שבמاسر, כמו גם השפעותיו השיליות, ברורים וידועים

(להרחבת בושא ראו דוח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריניים (המכונה דוח דורנר); עפ"ג 55303-03-17 **מוסא דאכני נ' מדינת ישראל** (17.5.17); פסק דין של כב' השופט דר' שפירא). ואולם חומרת המעשים, אל מול יתר הנסיבות, מבאים למסקנה בדבר העדפת שיקול הילמה על פני השיקום (ראו בהשוואה עפ"ג 9756/16 **גל חזן נ' מדינת ישראל** (6.4.17)). תקוותי היא שהנאשם ישכיל להפסיק בדרך בה החל, גם לאחר שישים לשאת בעונשו.

23. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בגין תקופת מעצרו מיום

20.10.15-23.11.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור

במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירה על פקודת הסמים שהוא פשע.

ג. קנס בסך 8,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם ב-8

תשולם שווים ורצופים כאשר הרាជון בהם, 60 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממשרתו. או עמידה באחד התשלומים במועד, תעמיד את יתרת הסכם לפירעון מיד.

ד. אני פוסל את הנאשם מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה

של 6 חודשים. מובהר לנאשם שעליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו על מנת שמנין

הפסילה יוכל בכפוף לאמור בסעיף 42 לפקודת התעבורה.

את הסמים והכלים יש להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום .

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ז, 13 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.